

Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 21. marca 2013 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Cour constitutionnelle – Belgija) – Belgacom SA, Mobistar SA, KPN Group Belgium SA proti État belge

(Zadeva C-375/11) ⁽¹⁾

(Telekomunikacijske storitve — Direktiva 2002/20/ES — Členi 3 in od 12 do 14 — Pravice do uporabe radijskih frekvenc — Pristojbine za pravice do uporabe radijskih frekvenc — Enkratne pristojbine za dodelitev in podaljšanje pravic do uporabe radijskih frekvenc — Način izračuna — Spremembe obstoječih pravic)

(2013/C 156/09)

Jezik postopka: francoščina

Predložitevno sodišče

Cour constitutionnelle

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožče stranke: Belgacom SA, Mobistar SA, KPN Group Belgium SA

Tožena stranka: État belge

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Cour constitutionnelle (Belgija) – Razlaga členov 3, 12, 13 in 14(1) in (2) Direktive 2002/20/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. marca 2002 o odobritvi elektronskih komunikacijskih omrežij in storitev (Direktiva o odobritvi) (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 13, zvezek 29, str. 337) – Nacionalna zakonodaja, ki operaterjem, imetnikom individualnih pravic do uporabe frekvenc mobilne telefonije, nalaga plačilo enkratne pristojbine v okviru odobritev za vzpostavitev in upravljanje omrežja mobilne telefonije na njihovem ozemlju za obdobje 15 let – Podaljšanje veljavnosti individualnih pravic operaterjev – Obveznost operaterjev, ki zaprosijo za pridobitev novih pravic, da plačajo enkratno pristojbino, določeno na podlagi dražbe, poleg letne pristojbine – Dopustnost

Izrek

1. Člena 12 in 13 Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2002/20/ES z dne 7. marca 2002 o odobritvi elektronskih komunikacijskih omrežij in storitev (Direktiva o odobritvi) je treba razlagati tako, da ne nasprotujeta temu, da država članica operaterjem mobilne telefonije, ki so imetniki pravic do uporabe radijskih frekvenc, naloži enkratno pristojbino, ki se dolguje tako za novo pridobitev pravic do uporabe radijskih frekvenc kot tudi za njihovo podaljšanje, in ki se doda letni pristojbini za dajanje frekvenc na razpolago, ki je namenjena zagotovitvi optimalne uporabe virov, in pristojbini, ki krije stroške upravljanja z odobritvami, pod pogojem, da je namen teh pristojbin resnično zagotovitev optimalne uporabe vira, kot so te radijske frekvence, ki so objektivno utemeljene, transparentne, nediskriminacijske in sorazmerne glede na njihov predvideni namen ter upoštevajo cilje iz

člena 8 Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2002/21/ES z dne 7. marca 2002 o skupnem regulativnem okviru za elektronska telekomunikacijska omrežja in storitve (Okvirna direktiva), kar mora preveriti predložitevno sodišče.

Pod istim pogojem je določitev zneska enkratne pristojbine za pravice do uporabe radijskih frekvenc bodisi na podlagi zneska prejšnje enkratne koncesijske dajatve, izračunanega na podlagi števila frekvenc in mesecev, na katere se nanašajo pravice do uporabe frekvenc, bodisi na podlagi zneskov, pridobljenih po dražbah, lahko ustrezen način za določitev vrednosti radijskih frekvenc.

- Člen 14(1) Direktive 2002/20 je treba razlagati tako, da ne nasprotuje temu, da država članica operaterju mobilne telefonije naloži pristojbino, kakršna je v postopku v glavni stvari, pod pogojem, da je ta sprememba objektivno utemeljena in izvedena na sorazmeren način ter mora biti vsem zainteresiranim strankam predhodno sporočena tako, da lahko izrazijo svoja stališča, kar mora predložitevno sodišče preveriti glede na okoliščine v postopku v glavni stvari.
- Člen 14(2) Direktive 2002/20 je treba razlagati tako, da ne nasprotuje temu, da država članica operaterju mobilne telefonije naloži pristojbino, kakršna je v postopku v glavni stvari.

⁽¹⁾ UL C 282, 24.9.2011.

Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 11. aprila 2013 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Nejvyšší správní soud – Češka republika) – Blanka Soukupová proti Ministerstvo zemědělství

(Zadeva C-401/11) ⁽¹⁾

(Kmetijstvo — EKUJS — Uredba (ES) št. 1257/1999 — Podpora za razvoj podeželja — Podpora za predčasno upokožitvev — Prenosnik, ki je star najmanj 55 let, pa ob prenehanju še ni dosegel normalne starosti za upokožitvev — Pojem „normalna starost za upokožitvev“ — Nacionalna zakonodaja, ki določa različne upokožitvene starosti na podlagi spola in za ženske na podlagi števila otrok, ki so jih vzgojile — Splošni načeli enakega obravnavanja in prepovedi diskriminacije)

(2013/C 156/10)

Jezik postopka: češčina

Predložitevno sodišče

Nejvyšší správní soud

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Blanka Soukupová

Tožena stranka: Ministerstvo zemědělství